

Även en humanitär stormakt måste strama åt

Dagens Samhälle den 12 januari 2016

”Det låter väldigt märkligt”. Så har kollegor här i London ofta reagerat när jag beskrivit detaljerna i Sveriges asylsystem de senaste åren. Medan signalpolitiken spred sig över Europa gick vi i bräschen för frikostiga regler, som lockade väldigt många flyktingar och migranter att söka sig till just Sverige.

Britterna är förstås införstådda med motiven bakom: Viljan att hjälpa människor i svår nöd. Svårare är det att förklara varför många i Sverige har trott att den förda politiken skulle vara en vinstaffär. En investering för framtiden. ”Hur kunde man tro det?”, frågade en forskarkollega.

Det undrar jag också. För ingen rigorös migrationsforskning visar att just flyktinginvandring är en ekonomisk plusaffär. Media och politiker har hänvisat till rapporter som hävdar motsatsen, men dessa lider tyvärr av metodologiska brister som gör dem opålitliga.

Forskarkollegor och initierade bekanta, som chefredaktören Fraser Nelson på den konservativa veckotidningen *The Spectator*, ser i Sverige inte en moralisk stormakt värd att efterlikna. Snarare ett exempel på hur välvilja utan konsekvensanalys kan leda till tragiska utfall.

För minus blir inte plus. Det blev svenskarna varse i höstas då ”stormakten” tvingades kapitulera, efter att den förda politiken lett till en överhängande risk för systemkollaps. Och därför ersattes av kraftiga åtstramningar.

Men är det bara på temporär basis? I *Dagens Nyheter* skrev Miljöpartiets språkrör nyligen att de snarast vill ”återupprätta Sveriges humana flyktingpolitik”. Likaså menar Socialdemokraterna att förändringarna ska gälla tills söktrycket är ”hanterbart”. Och de kräver fortfarande att resten av EU ska ”ta mer ansvar”.

Men generösa asylregler representerar inte nödvändigtvis den mest ansvarsfulla politiken. Det finns miljoner flyktingar och miljarder fattiga i världen; lösningen är rimligtvis inte att alla dessa flyttar till Europa.

Om Sveriges ambition är ”humanitär stormakt 2.0” är det effektivare att fokusera på att bistå den stora majoriteten flyktingar som befinner sig i konfliktområden. Vi skulle kunna hjälpa många fler och till en lägre kostnad.

Därför bör åtstramningarna inte överges ens när söktrycket sjunkit. Annars ökar trycket och risken för systemkollaps igen. Liksom sannolikheten för nya sociala problem likt de som uppstått i kölvattnet av den misslyckade integrationen – som ännu ingen vet hur vi på allvar kan förbättra.

Så den restriktiva politiken bör konsolideras. Direktavvisning av asylsökande som anländer från andra EU-länder kan vara temporärt nödvändigt. En paus i mottagandet behövs för att vi ska ha en chans att framgångsrikt integrera de som redan har anlänt.

På sikt bör temporära lösningar ersättas av förutsägbara regler. En bred och restriktiv asylpolitik är att föredra, samtidigt som vi ökar biståndet till konfliktområden kraftigt.

Målet att Sverige ska vara en humanitär stormakt bör inte överges. Det måste däremot metoderna som använts för att realisera detta mål.

Gabriel Heller Sahlgren

Doktorand vid London School of Economics och knuten till Institutet för Näringslivsforskning